ชีวประวัติของท่านมุศอับ บิน อุมัยรฺ

[ไทย – Thai – تايلاندي]

ดร.อะมีน บิน อับดุลลอฮฺ อัช-ชะกอวีย์

แปลโดย : อัสรัน นิยมเดชา

ตรวจทานโดย : ซุฟอัม อุษมาน

ที่มา : หนังสือ อัด-ดุร็อรฺ อัล-มุนตะกอฮฺ มิน อัล-กะลีมาต อัล-มุลกอฮฺ

2013- 1434

IslamHouse.com

سيرة مصعب بن عمير

« باللغة التايلاندية »

د. أمين بن عبدالله الشقاوي

ترجمة: عصران نيومديشا

مراجعة: صافي عثمان

المصدر: كتاب الدرر المنتقاة من الكلمات الملقاة

2013 - 1434

IslamHouse.com

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเมตตา ปรานียิ่งเสมอ

ชีวประวัติของท่านมุศอับ บิน อุมัยรฺ

มวลการสรรเสริญเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮฺ ขอความสุขความจำเริญและศานติจงประสบแด่ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ฉันขอปฏิญาณว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺเพียงองค์เดียว ไม่มีภาคีใดๆ สำหรับพระองค์ และฉันขอปฏิญาณว่ามุหัมมัดเป็นบ่าวของอัลลอฮฺและเป็นศาสนทูตของพระองค์

ที่จะกล่าวถึงต่อไปนี้คือชีวประวัติของวีรบุรุษและบุคคลสำคัญท่านหนึ่งแห่งประชาชาติอิสลาม ท่านคือสหายผู้ทรงเกียรติของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ชีวประวัติของท่านเต็มไปด้วยบทเรียนและข้อคิดที่ควรยึดถือเป็นแบบอย่าง

ท่านเป็นผู้ที่เข้ารับอิสลามคนแรกๆ ได้ร่วมรบในสมรภูมิบัดรฺและอุหุด โดยในครั้งหลังท่านทำหน้าที่ถือธงศึก ท่านเข้าร่วมการอพยพทั้งสองครั้ง กล่าวคือการอพยพครั้งแรกไปยังหะบะชะฮฺ *(อบิสซิเนีย-ปัจจุบันคือประเทศเอธิโอเปีย)* และการอพยพครั้งที่สองไปยังมะดีนะฮฺ ผู้คนหลายสิบคนเข้ารับอิสลาม

ต่อหน้าท่าน นอกจากนี้ ท่านยังเป็นทูตคนแรกในอิสลาม และว่ากันว่าท่านนี่แหละคือคนแรกที่นำละหมาดวันศุกร์ ณ เมืองมะดีนะฮฺ

ใช่แล้ว วีรบุรุษที่เรากำลังพูดถึงนั้นคือ ท่าน**มุศอับ บิน อุมัยรฺ** บิน ฮิชาม อัล-บัดรีย์ อัล-กุเราะชีย์ อัล-อับดะรีย์ นั่นเอง

อิบนุ สะอฺด์ กล่าวในหนังสือเฏาะบะกอตของท่านว่า "เมื่อมุศอับ บิน อุมัยรฺ ทราบข่าวว่าท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้เชิญชวนไปสู่อิสลามโดยใช้บ้านของ อัล-อัรก็อม บิน อัล-อัรก็อม เป็นที่มั่น ท่านก็เดินทางไปพบและเข้ารับอิสลาม หลังจากนั้นท่านก็ออกจากบ้านหลังดังกล่าว แต่ยังคงเก็บสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นความลับมิให้ใครรู้ เพราะกลัวกระแสต่อต้านจากมารดาและพวกพ้องของท่าน ในระหว่างนั้นท่านได้ไปหาท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม อย่างเงียบๆ ทั้งนี้ ท่านเข้ารับอิสลามในช่วงสามปีแรกของการเริ่มต้นเชิญชวนสู่อิสลาม ก่อนที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จะประกาศอิสลามอย่างเปิดเผย แต่ทว่าเมื่อพวกมุชริกีนบางคนทราบข่าวการเข้ารับอิสลามของท่าน พวกเขาก็รีบรุดไปแจ้งข่าว

ดังกล่าวแก่มารดาและญาติพี่น้องของท่าน ไม่ต่างจากที่อัลลอฮฺ ตะอาลาตรัสไว้ว่า:

﴿ وَدُّواْ لَوۡ تَكۡفُرُونَ كَمَا كَفَرُواْ فَتَكُونُونَ سَوَآءٗۖ ٨٩ ﴾ [النساء : ٨٩]

ความว่า: "พวกเขาชอบหากว่าพวกเจ้าจะปฏิเสธศรัทธา ดังที่พวกเขาได้ปฏิเสธ พวกเจ้าจะได้กลายเป็นผู้ที่เท่าเทียมกัน" (อันนิสาอ์: 89)

เมื่อพวกเขาเหล่านั้นทราบข่าวก็โกรธแค้นไม่พอใจ และจับท่านขังโดยล่ามพันธนาการไว้ ท่านถูกจองจำอยู่เช่นนั้นชั่วเวลาหนึ่ง ก่อนที่จะหลบหนีและอพยพไปยังอบิสซิเนีย เพื่อธำรงไว้ซึ่งศาสนา" (เฏาะบะกอต อิบนิ สะอฺด์ เล่ม 3 หน้า 116)

มุศอับ บิน อุมัยรฺ นั้นเป็นเด็กหนุ่มชาวมักกะฮฺที่ได้รับการเลี้ยงดูฟูมฟักอย่างดีในครอบครัวที่มีอันจะกิน มารดาของท่านถือเป็นหนึ่งในผู้ที่ร่ำรวยมั่งคั่งที่สุดในเมือง นางสรรหาเสื้อผ้าอาภรณ์ที่สวยงามมีราคาให้ท่านสวมใส่ ทำให้มุศอับเป็นที่รู้จักว่าเป็นผู้ที่มีกลิ่นหอมที่สุดในหมู่ชาวมักกะฮฺ เมื่อท่านเข้ารับอิสลาม ท่านก็ได้ละทิ้งสิ่งดังกล่าวทั้งหมด และยังถูกกักขังทรมานกระทั่งสีผิวเปลี่ยนไป และร่างกายทรุดโทรมหนัก

มีรายงานหะดีษซึ่งบันทึกโดยอัล-บุคอรีย์ จากท่านค็อบบาบ บิน อัล-อะร็อต เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า "พวกเราเคยร้องทุกข์ต่อท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ขณะที่ท่านนอนหนุนเสื้อคลุมของท่านใต้ร่มเงากะอฺบะฮฺ โดยพวกเรากล่าวแก่ท่านว่า: ท่านจะไม่วิงวอนขอให้อัลลอฮฺทรงช่วยเหลือพวกเราบ้างหรือครับ?" ซึ่งท่านกล่าวตอบว่า:

« كَانَ الرَّجُلُ فِيمَنْ قَبْلَكُمْ يُحْفَرُ لَهُ فِي الأَرْضِ، فَيُجْعَلُ فِيهِ، فَيُجَاءُ بِالْمِنْشَارِ فَيُوضَعُ عَلَى رَأْسِهِ فَيُشَقُّ بِاثْنَتَيْنِ، وَمَا يَصُدُّهُ ذَلِكَ عَنْ دِينِهِ، وَيُمْشَطُ بِأَمْشَاطِ الحَدِيدِ مَا دُونَ لَحْمِهِ مِنْ عَظْمٍ أَوْ عَصَبٍ، وَمَا يَصُدُّهُ ذَلِكَ عَنْ دِينِهِ، وَاللَّهِ لَيُتِمَّنَّ هَذَا الأَمْرَ، حَتَّى يَسِيرَ الرَّاكِبُ مِنْ صَنْعَاءَ إِلَى حَضْرَمَوْتَ، لاَ يَخَافُ إِلَّا اللَّهَ، أَوِ الذِّئْبَ عَلَى غَنَمِهِ، وَلَكِنَّكُمْ تَسْتَعْجِلُونَ » [البخاري برقم ٣٦١٢]

ความว่า: "บางคนจากประชาชาติก่อนหน้าพวกท่านอาจถูกขุดหลุมฝัง แล้วถูกผ่ากลางจากศีรษะแยกร่างออกเป็นสองส่วนด้วยเลื่อย แต่สิ่งนั้นก็มิอาจทำให้เขาละทิ้งศาสนาของเขา และอาจถูกกรีดแทงด้วยหวีเหล็ก ซึ่งทิ่มทะลุเนื้อเข้าไปถึงกระดูกและเส้นประสาท แต่สิ่งนั้นก็ไม่ทำให้เขาละทิ้งศาสนาของเขาเลย ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ พระองค์จะทรงให้ศาสนานี้ผงาดขึ้นอย่างสมบูรณ์และยิ่งใหญ่ กระทั่งว่าผู้ที่เดินทางจากเมือง

ศ็อนอาอ์ *(ซานา - ในเยเมน)* ถึงเมืองหัฎเราะเมาต์ *(ในเยเมน)* จะเดินทางได้อย่างปลอดภัย โดยที่เขาไม่เกรงกลัวสิ่งใดนอกจากอัลลอฮฺ หรือเพียงแต่เกรงว่าหมาป่าจะกัดกินฝูงแกะของเขา แต่พวกท่านนั้นเร่งรีบไปเอง" (หะดีษเลขที่ 3612)

อิบนุ อิสหาก กล่าวว่า "ท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิวะสัลลัม ได้ส่งมุศอับ บิน อุมัยรฺ ไปพร้อมกับกลุ่มชาวมะดีนะฮฺจำนวนสิบสองคนที่ได้เข้ารับอิสลามและให้สัตยาบันต่อท่านในเหตุการณ์ 'อะเกาะบะฮฺ' ครั้งแรก เพื่อให้ท่านทำการสอนอัลกุรอานและหลักการศาสนาแก่ชาวมะดีนะฮฺ โดยในระหว่างนั้นท่านได้อาศัยบ้านของ อัสอัด บิน ซุรอเราะฮฺ เป็นที่พักพิง ผู้คนในมะดีนะฮฺจึงพากันเรียกขานท่านว่า 'อัล-มุกริอ์' *(ผู้สอนอัลกุรอานและวิชาการศาสนา)* และว่ากันว่าท่านคือผู้นำละหมาดวันศุกร์ ณ เมืองมะดีนะฮฺเป็นครั้งแรก อุสัยด์ บิน หุฎ็อยรฺ และ สะอฺด์ บิน มุอาซ ซึ่งเป็นผู้นำในเผ่าของท่านทั้งสองต่างก็เข้ารับอิสลามต่อหน้าท่าน เพียงเท่านี้ก็ถือเป็นความภาคภูมิใจและเป็นผลงานที่สำคัญยิ่งในอิสลาม" (อ้างจาก อุสดุลฆอบะฮฺ ของอิบนุล อะษีรฺ เล่ม 4 หน้า 134)

ท่านอัล-บะรออ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮฺ กล่าวว่า "คนกลุ่มแรกที่เดินทางมาถึงพวกเราคือ มุศอับ บิน อุมัยรฺ และ อิบนุ อุมมิ มักตูม ทั้งสองได้สอนให้ผู้คนอ่านอัลกุรอาน หลังจากนั้นบิลาล, สะอุด์ และอัมมารฺ บิน ยาสิรฺ ก็เดินทางมาถึง ตามด้วยอุมัรฺ บิน อัล-ค็อฏฏอบ ซึ่งมาพร้อมกับเศาะหาบะฮฺจำนวนยี่สิบท่าน หลังจากนั้นท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ก็เดินทางมาถึง ซึ่งฉันไม่เคยเห็นชาวมะดีนะฮฺมีความปีติยินดีกับสิ่งใดมากไปกว่าการมาถึงของท่าน แม้กระทั่งบรรดาทาสีต่างก็พากันโจษจันว่า 'ท่านเราะสูลุลลอฮฺมาแล้ว' จำได้ว่าตอนที่ท่านมาถึงนั้น ฉันได้ศึกษาสูเราะฮฺ ﴿ سَبِّحِ ٱسۡمَ رَبِّكَ ٱلۡأَعۡلَى ١ ﴾ และอีกหลายสูเราะฮฺที่เป็น อัล-มุฟัศศ็อล *(สูเราะฮฺในญุซท้ายๆที่แต่ละอายะฮฺจะค่อนข้างสั้น)* ไปแล้ว" (บันทึกโดย อัล-บุคอรียฺ หะดีษเลขที่ 3925)

เมื่อเกิดสงครามอุหุดในปีฮิจญ์เราะฮฺศักราชที่สาม ท่านมุศอับ บิน อุมัยรฺ ก็เป็นผู้หนึ่งที่ได้ร่วมรบเยี่ยงวีรบุรุษ และได้ต่อสู้อย่างสุดความสามารถด้วยความศรัทธาและความอดทนที่เปี่ยมล้น โดยท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้มอบหมายให้ท่านเป็นผู้ถือธงศึกของทัพมุสลิม ซึ่งท่านก็ได้ยืน

หยัดอย่างมั่นคงเคียงข้างเหล่าทหารหาญผู้ศรัทธากล้า เพื่อคอยปกป้องท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จากข้าศึกศัตรูในช่วงเวลาวิกฤตที่พวกมุชริกีนพลิกกลับเป็นฝ่ายคุมเกม มุศอับกำธงศึกไว้แน่น ในขณะที่พวกมุชริกีนต่างประดังเข้าหาธงดังกล่าว ทันใดนั้น อิบนุ เกาะมิอะฮฺ (ขออัลลอฮฺทรงลงโทษเขาอย่างสาสม) ก็รุกคืบเข้าหามุศอับอย่างรวดเร็วและฟันแขนขวาท่านขาดสะบั้น โดยที่ท่านยังคงอ่านทวนดำรัสของอัลลอฮฺที่ว่า:

﴿ وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهِ ٱلرُّسُلُۚ أَفَإِيْن مَّاتَ أَوْ قُتِلَ ٱنقَلَبْتُمْ عَلَىٰٓ أَعْقَٰبِكُمْۚ وَمَن يَنقَلِبْ عَلَىٰ عَقِبَيْهِ فَلَن يَضُرَّ ٱللَّهَ شَيْـًٔاۗ وَسَيَجْزِى ٱللَّهُ ٱلشَّٰكِرِينَ ﴿١٤٤﴾ ﴾ [آل عمران: ١٤٤]

ความว่า: "และมุหัมมัดนั้นหาใช่อื่นใดไม่ นอกจากเป็นเราะสูลผู้หนึ่งเท่านั้น ซึ่งบรรดาเราะสูลก่อนจากเขาก็ได้ล่วงลับไปแล้ว แล้วหากเขาตายไปหรือเขาถูกฆ่าก็ตาม พวกเจ้าก็หันส้นเท้าของพวกเจ้ากลับกระนั้นหรือ? และผู้ใดที่หันส้นเท้าทั้งสองของเขากลับแล้วไซร้ มันก็จะไม่ก่อให้เกิดอันตรายแก่อัลลอฮฺแต่อย่างใดเลย และอัลลอฮฺนั้นจะทรงตอบแทนแก่ผู้กตัญญูทั้งหลาย" (อาล อิมรอน: 144)

ท่านจึงคว้าธงขึ้นชูด้วยมือข้างซ้าย พลันอิบนุเกาะมิอะฮฺคนเดิมก็ฟันแขนซ้ายท่านจนขาดอีก แต่ท่านก็ยังโอบอุ้มธงไว้ด้วยต้นแขนและหน้าอกของท่าน ก่อนที่จะถูกจู่โจมอีกครั้งด้วยหอกซึ่งพุ่งทะลุกลางอก ท่านจึงล้มพับลงสิ้นใจในสภาพชะฮีดคากองเลือดที่เจิ่งนอง อัลลอฮฺตะอาลา ตรัสว่า:

﴿ مِّنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ رِجَالٞ صَدَقُواْ مَا عَٰهَدُواْ ٱللَّهَ عَلَيۡهِۖ فَمِنۡهُم مَّن قَضَىٰ نَحۡبَهُۥ وَمِنۡهُم مَّن يَنتَظِرُۖ وَمَا بَدَّلُواْ تَبۡدِيلٗا ٢٣ ﴾ [الاحزاب : ٢٣]

ความว่า: "ในหมู่ผู้ศรัทธามีบุรุษผู้มีสัจจะต่อสิ่งที่พวกเขาได้สัญญาต่ออัลลอฮฺเอาไว้ ดังนั้นในหมู่พวกเขามีผู้ปฏิบัติตามสัญญาของเขา และในหมู่พวกเขามีผู้ที่ยังคอย (การตายชะฮีด) และพวกเขามิได้เปลี่ยนแปลงแต่อย่างใด" (อัล-อะหฺซาบ: 23)

มีปรากฏในรายงานซึ่งบันทึกโดยอัล-บุคอรียฺ จากอบูวาอิล เล่าว่า พวกเราเคยไปเยี่ยมท่านค็อบบาบ แล้วท่านเล่าว่า "พวกเราอพยพพร้อมกับท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม โดยหวังในความพึงพอพระทัยของอัลลอฮฺ แล้วพระองค์ก็ทรงให้รางวัลพวกเราด้วยความสุขสบายบางส่วนในโลกนี้ แต่พวกเราบางคนก็ได้จากไปโดยที่เขายังไม่ได้รับรางวัลของเขาในโลกนี้

เลยแม้แต่น้อย เช่น มุศอับ บิน อุมัยรฺ ผู้ซึ่งถูกสังหารในสงครามอุหุดโดยทิ้งไว้แต่เพียงผ้านุ่งผืนเดียว เมื่อเราพยายามห่อตัวเขาโดยปิดส่วนศีรษะ ส่วนเท้าก็โผล่ออก และเมื่อเราพยายามปิดส่วนเท้าของเขา ผ้าที่มีก็คลุมไม่มิดถึงศีรษะ ท่านเราะสูลศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จึงสั่งให้พวกเราปิดส่วนศีรษะของเขา ในส่วนของเท้าท่านให้ปิดคลุมด้วยตะไคร้หอม" (หะดีษเลขที่ 3897)

ท่านมุศอับ บิน อุมัยรฺ จากโลกนี้ไปในสภาพของชะฮีดโดยมิได้ทิ้งสิ่งใดจากความสำราญแห่งโลกดุนยาไว้เบื้องหลังเลยแม้แต่น้อย ท่านได้ละทิ้งทรัพย์สินเงินทอง อำนาจบารมีและความสุขสบาย แล้วเลือกเอาสิ่งที่อัลลอฮฺทรงเตรียมไว้ให้พระองค์ตรัสว่า:

﴿ مَا عِندَكُمۡ يَنفَدُ وَمَا عِندَ ٱللَّهِ بَاقٍۗ ﴾ [النحل: ٩٦]

ความว่า: "สิ่งที่อยู่กับพวกเจ้าย่อมอันตรธาน และสิ่งที่อยู่กับอัลลอฮฺนั้นย่อมจีรัง" (อันนะหฺล์: 96)

ท่านอบูเกาะตาดะฮฺ และอบูอัดดะฮฺมาอ์ เล่าว่าท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า:

« إِنَّكَ لَنْ تَدَعَ شَيْئًا لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ إِلَّا بَدَّلَكَ اللَّهُ بِهِ مَا هُوَ خَيْرٌ لَكَ مِنْهُ » [أحمد في المسند برقم ٢٣٠٧٤]

ความว่า: "แท้จริงท่านจะไม่ละทิ้งสิ่งใดเพื่ออัลลอฮฺ นอกจากอัลลอฮฺจะทรงให้สิ่งที่ดีกว่าแก่ท่าน เป็นการทดแทนสิ่งที่ท่านละทิ้งไป" (บันทึกโดยอะหฺมัด หะดีษเลขที่ 23074)

ขออัลลอฮฺทรงพอพระทัยในตัวท่านมุศอับ ขอพระองค์ตอบแทนท่านอย่างดีงามที่สุด ในสิ่งที่ท่านได้ทำไว้เพื่ออิสลามและชาวมุสลิม และขอพระองค์ทรงให้เราได้อยู่ร่วมกับท่านในสรวงสวรรค์อันมีเกียรติของพระองค์ พร้อมๆ กับบรรดานบีบรรดาผู้มีคุณธรรมมีสัจจะ และผู้ที่ตายชะฮีดในหนทางของพระองค์ด้วยเถิด แท้จริงพวกเขาเหล่านั้นคือสหายที่ประเสริฐอย่างหาที่เปรียบมิได้อีกแล้ว

وصلى الله على نبينا محمد وعلى آله وصحبه وسلم